

Samrådsspørgsmål BC-BE

Spørgsmål BC

Hvad vil ministeren gøre for de 6.000 personer i børnefamilier, som bliver ramt af fattigdom allerede i 2013 på grund af regeringens besparelser på børnefamilieydelse, jf. AE-rådets analyse "Ny model for børnecheck er stadig socialt skæv" fra 2. juni 2010?

Spørgsmål BD

Hvordan harmonerer målsætningerne om at bekæmpe fattigdom som led i EU's fattigdomsår, med at regeringen fremsætter forslag om loft over børnefamilieydelsen, der forringer indkomsterne for i forvejen fattige og skaber mere fattigdom?

Spørgsmål BE

Medfører regeringens forslag om loft over børnefamilieydelsen, at det at bo i en familie med mange børn skal indgå i arbejdet med fattigdomsindikatorerne?

Det talte ord gælder

Socialministerens talepapir

Svar:

Jeg vil besvare spørgsmål BC, BD og BE i forlængelse af hinanden.

[Spørgsmål BC]

Det første spørgsmål, jeg er blevet stillet, handler om konsekvenserne af loft over børnefamilieydelsen for børnefamilierne.

[Aftale om genopretning af dansk økonomi]

Lad mig starte med at sige, at jeg da gerne havde set, at vi ikke var i denne situation. At der ikke havde været en international økonomisk krise, som har ramt bredt og hårdt. At de europæiske lande og Danmark ikke stod i en meget hård situation grundet den internationale krise, som betyder, at der skal strammes op for at sikre ro om den økonomiske situation. At der ikke var en regning på 24 mia. kr., der skulle samles op, i kølvandet af den internationale økonomiske krise. En regning, som på grund af en aktiv krisepolitik heldigvis er langt mindre, end den kunne have været.

Men det er en regerings ansvar at få styr på økonomien og sikre en bedre balance i det offentlige forbrug. En opgave, vi deler med andre europæiske lande. Og her findes ikke nogen lette løsninger. Vi kan ikke nøjes med at arbejde eller investere os ud af krisen. Der skal også styr på den offentlige gæld, som er øget grundet den internationale krise.

Indførelsen af et loft over børnefamilieydelsen er et af de elementer i aftalen om genopretning af dansk økonomi, som er med til at sikre, at vi kan fastholde det kommunale serviceniveau på sigt.

[Konsekvenserne af den ny aftale for børnefamilierne]
Et loft over børnefamilieydelsen vil kunne mærkes hos familier med mange børn.

Regeringen og Dansk Folkeparti har derfor også været lydhøre over for børnefamiliernes reaktioner på loftet over børnefamilieydelsen.

Som en konsekvens heraf har regeringen og Dansk Folkeparti hævet loftet over børnefamilieydelsen fra 30.000 kr. årligt til 35.000 kr. årligt. Samtidig skal alle

børnefamilier med den ny aftale bidrage gennem en mindre, generel nedsættelse af børnefamilieydelsen.

Der indføres en glidende tilpasning til de nye regler for børnefamilieydelse frem til 2020, således at der ikke er nogen familier, der på kort sigt, oplever en nedgang i deres rådighedsbeløb, som er større end 12.000 kr. årligt.

Jeg synes, det er en anstændig løsning, hvor vi alle - også børnefamilierne - bidrager til, at vi også fremover kan sikre den kommunale velfærd.

Samtidig mener jeg fortsat, at børnefamilieydelsen er en god ordning for familierne i Danmark.

En familie med tre børn vil i 2020 modtage ca. 35.000 kr. om året skattefrit alene i børnefamilieydelse. Hertil kommer en række andre tilskud, som familien kan være berettiget til, f.eks. børnetilskud, boligsikring og eventuelt fripladstilskud til dagtilbudsbetaling. Det mener jeg godt, vi kan være bekendt.

Derudover afspejler den nye indretning af børnefamilieydelsen bedre, at børnefamilier typisk ikke har lige så store udgifter forbundet med tredje og fjerde barn

som med det første, bl.a. som følge af søskenderabat til plads i daginstitution.

[AE-rådets analyse]

For så vidt angår AE-rådets analyse, så mener jeg, som jeg også har sagt ved mange andre lejligheder, ikke at det relative fattigdomsbegreb er anvendeligt til at beskrive om familier i Danmark er fattige. Derfor anerkender jeg heller ikke AE-rådets udlægning, fordi fattigdom også handler om andet end lav indkomst, f.eks. gæld- og formueforhold, boligsituation, uddannelse, sundhed og beskæftigelse.

[Indsatser over for vanskeligt stillede børnefamilier]

Regeringen har en klar målsætning om at bekæmpe fattigdom og skabe lige muligheder for alle. Det gælder også for børnefamilier, der slås med vanskelige vilkår.

Disse familier har samfundet et ansvar for at hjælpe med at løse deres grundlæggende problemer. Det gælder både økonomiske og andre problemer, der kan være de bagvedliggende årsager til, at man er i en vanskelig situation. Det drejer sig om hjælp til selvhjælp. Men der vil altid være nogle, som alligevel

ikke kan komme til at klare sig selv, og dem skal vi naturligvis tage vare på.

Regeringen gør – og har allerede gjort – meget for at hjælpe vanskeligt stillede børnefamilier med at forbedre deres situation.

Lad mig blot nævne: Puljen til fritidspas, der skal styrke udsatte børn og unges deltagelse i fritidsaktiviteter; puljen til sommerferiehjælp der giver frivillige foreninger mulighed for at arrangere ferieture og lignende for udsatte familier.

Vi har også med satspuljeaftalen for 2008 etableret gældsrådgivninger, hvor socialt udsatte borgere med gæld kan få gratis gældsrådgivning og dermed få bedre styr på deres økonomi. Samtidigt har vi med ændringen af en række love, givet kommunerne flere redskaber til at kunne gribe ind tidligt, så man undgår sager, hvor familier bliver sat ud af deres bolig.

Derudover har satspuljepartierne indgået aftale om Barnets Reform, som på en lang række områder styrker indsatsen over for de børn og unge, der ikke i udgangspunktet har de samme muligheder som andre –

for eksempel fordi de ikke får den nødvendige støtte og omsorg hjemmefra.

ServiceLOVEN er en god lovgivningsmæssig ramme, der forpligter kommunerne til at iværksætte støtte og hjælp til børn, som vokser op under vilkår, hvor der ikke tages hånd om deres behov, eller som på anden vis har brug for særlig støtte. Dette gælder uanset forældrenes økonomiske situation.

Fremadrettet har regeringen og Dansk Folkeparti afsat ekstra midler til svage og udsatte grupper. Det er et klart signal om, at vi fremover skal gøre endnu mere for at inkludere udsatte borgere og give dem lige muligheder for at deltage på arbejdsmarkedet og i samfundet.

[Spørgsmål BD]

Det andet spørgsmål, jeg er blevet stillet, handler om, hvordan målsætningerne for EU's fattigdomsår harmonerer med loftet over børnefamilieydelsen.

[EU-fattigdomsår og 2020 strategien]

For mig er det Europæiske År for Bekæmpelse af Fattigdom og Social Udstødelse et vigtigt afsæt for bekæmpelse af fattigdom. Her i 2010 sætter Danmark sammen med 26 andre EU-lande, plus Norge og Island, fokus på bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse.

Samtidig har Det Europæiske Råd i marts måned besluttet at gøre en indsats for at fremme social inklusion og bekæmpe fattigdom.

Regeringen bakker fuldt op om EU-målsætningen. Social inklusion i form af lige muligheder for at deltage aktivt på arbejdsmarkedet og i samfundet er en målsætning, som regeringen også i national sammenhæng prioriterer højt.

Det indgår som et mål i regeringens arbejdsprogram "Danmark 2020", at Danmark fortsat skal være blandt de bedste til at skabe lige muligheder og styrke sam-

menhængskraften ved at sikre, at så mange som muligt får del i fremgangen i samfundet.

[Fattigdom]

Men regeringen og oppositionen har tilsyneladende to forskellige opfattelser af, hvad fattigdom er. Regeringen mener, at fattigdom er et mere sammensat og komplekst problem end økonomi alene.

Jeg mener simpelthen, at vi risikerer at overse de andre vigtige faktorer som for eksempel beskæftigelse, uddannelse, sundhed og boligforhold, der har betydning for den enkeltes samlede situation og ressourcer, hvis vi kun ser på indkomsten.

Derfor kan jeg heller ikke genkende den direkte forbindelse, som Mette Frederiksen forsøger at trække mellem EU-målsætningen og loftet over børnefamilieydelsen. Ligesom jeg heller ikke kan tilslutte mig det lighedstegn, som spørger forsøger at sætte mellem mange børn og fattigdom.

Både når det gælder samarbejdet i EU og vores nationale arbejde for at bekæmpe fattigdom, så er regeringens udgangspunkt, at det skal indfange den

mangfoldighed af udfordringer, som fattigdom afspejler.

Jeg ser det derfor som en stor styrke, at EU's målsætninger for EU-året for bekæmpelse af social eksklusion og fattigdom og udspillet om 2020 strategien spiller sammen med Danmarks målsætninger om at fastholde sin position som et af de rige lande i verden, hvor indkomstforskellene er mindst, og hvor vi bekæmper fattigdom.

[Spørgsmål BE]

I det tredje spørgsmål, jeg er blevet stillet, spørges der til, hvorvidt det at bo i en familie med mange børn skal indgå i arbejdet med fattigdomsindikatorerne.

Regeringen har en målsætning om, at Danmark skal være blandt de bedste til at skabe lige muligheder. Derfor vil regeringen bekæmpe fattigdom og sikre, at så mange som muligt får del i fremgangen.

Der er i øjeblikket et arbejde i gang i en tværministeriel arbejdsgruppe med at udvikle fattigdomsindikatorer.

Regeringens ambition med udvikling af indikatorer for fattigdom er at belyse den samlede sociale situation, som den enkelte person eller familie er i. Og her kan forsørgerpligt naturligvis også være af betydning for en families samlede situation.

Det er målet, at man på den baggrund mere operativt vil kunne sige noget om, hvor og hvad der skal sættes ind med for at forbedre personens eller familiens situation – ikke mindst af hensyn til børnene.

For den unge enlige mor skal man for eksempel se på, om der skal sættes ind med uddannelse, målrettet beskæftigelse, styrkelse af de sociale netværk, eller sættes ind over for et misbrug, der gør hende ude af stand til at blive selvforsørgende.

Arbejdet er i gang, så det er endnu for tidligt at sige noget om, hvilke indikatorer der vil indgå og på hvilken måde.